

משהו פנה כאן כנגד עצמו

שלושה שירים

מגרמנית: אמיר אשל (ערך: גדעון טיקוצקי)

מריון פושמן היא משוררת וסופרת ילידת העיר אסן שבחבל הרוהר, נולדה בשנת 1969. למדה ספרות גרמנית, ספרויות סלאביות ופילוסופיה בבון וברלין, ומחזאות באקדמיה לאמנויות בברלין. פרסמה ספרי שירה ופרוזה שזיכו אותה במלגות כתיבה ובפרסים רבים בגרמניה ומחוצה לה. כתיבתה מתאפיינת בעירוב משלבים לשוניים ובנגיעה מקורית הן בחיי היומיום הן בשאלות פילוסופיות וקיומיות. עוד אופיינית לשירתה שימת לב רבה לנוף ולטבע. מבקרים אחדים הדגישו את ויתורה על הבעה ישירה ואת נטייתה לכתוב שירה הֶרְמֵטִית וחידתית. בשנת 2017 הוזמנה להצטרף כחברה באקדמיה הגרמנית לשפה ולספרות. מתגוררת בברלין.

שִׁדְרַת הַתְּפוּחִים

חִשְׁרַת הָעֵנָנִים הִתְעַבְתָּה. צְפִיָּה לְפָרְעָנוֹת
עֲלֵתָה בְּחֻזָּה. רוּחַנו שָׁחָה.
שָׁקְעִים נִרְאוּ בְּרִקִיעַ כְּמוֹ
בְּנֵשֶׁר פָּרִי, אֲוִיר חוּם מְלֵא כְּתָמִים –

מִשֶּׁהוּ פָּנָה כָּאֵן כְּנֶגֶד עֲצָמוֹ.
גָּזַע עֵץ חָבוּט, מִתְגַּלְגֵּל בְּקֶרֶן הָרְחוֹב
בְּמִקְצֵב הַחוּזָר עַל עֲצָמוֹ
קָבַע אֶת מִצֵּב רוּחָנוֹ:

הִטְיֹל שְׁלָנוּ בְּשִׁדּוֹת נְמֵלָא
עֲנָפִים עֲרוּמִים, תַּעֲתוּעַ

מלא תפוחים בגון ארגמן בוֹעַר
תפוחים, מלהטים, בהשג יד.

האם קטפת, האם קטפתי? הריק שנפער עתה בעץ
שאסור שיראה שעוני עתה בידך
תעתוע בו תאחז
בודק את אמתותו בשניך

נוף מלאכותי 1

את יושבת על הכרסה, חתומה, כאלו התכסית בשלג
האחרים סובבים אותך ומוחאים כפיים
לא משנה מה נעשה, הם תמיד כאן
אשר לי, נראיתי טוב לזמן רב
בכל מקום נמצאו ספות פנתיות, בהן במקרה
ישבתי, צוק שזה עתה נולד

אבל כמו גשם המסתמן באפק
המתקרב אלינו באחת, משיג אותנו
באה גם תמיד ההקלה
פשוטת רגלים ובסגנון משחק הקלס, אותם
קני גיר הנמתחים להם על מדרכות
כתותות

מחלת החלל

זֶה הִיָּה הַמוֹבֵן מֵאֵלֶיךָ, שָׁבוּ
אִישׁ לֹא הִצְלִיחַ לְהִזְכֵּר
עֲדָרֵי יַעֲלִים נִחְפְּזוּ עַל הַהָרִים
כְּדַבֵּר נוֹאֵל בְּעֵלֶיךָ, כְּגֵלִים

וְאִזּוֹ קָפְאוּ לְנִכּוּחַ בְּרִקְיָה הַקַּיִץ
הַמְּפֻקָּעִים, קוֹרְנִים מִמְּבֹטְנוּ
הַנִּפְתָּעִים. הַקִּפְנוּ אוֹתָם
בְּדַמְיוֹנָנוּ בְּאֵדְלוּיִים וּבְגִנְצֵי־אָנָּה,

שֶׁתְּפִים דּוֹמְמִים לְצִנִּיעוֹתָם
הַסְּגִלִּית, שָׂרֵק לְעֵתִים
הַחֲזִירָה לָנוּ מִבֶּט מִבְּהַל, כְּדִי שְׁלֹא נִבְחִין
בְּשִׂאֲרֵי־אֲרוּחָתָם, בְּזִלְלַת הַעֲלֹה

זֹאת תְּנוּעָתָם הַנִּרְעָדָת
מִבוֹסְסִים בְּחִלּוּקֵי הַנַּחַל
טְעִיָּתָם הַנִּצְחִית
קִשְׁקוּשׁ פִּרְסוֹתֵיהֶם הַזְּעִירוֹת

זֹאת הַקִּדְשָׁה הַקְּלָה שְׁבָה הֵן
בוֹרְאוֹת חֲלָלִים שְׁלֹא נוֹצְרוּ עֲבוּרָנוּ
זֶה רִיָּן הַנִּמְסָךְ בְּקִלְלֵי־לֹחַ
שֶׁמְדִיר מְעֵינֵינוּ שְׁנָה וּלְבִסוּף מְקַרְבָּה